
de Brogge van Ni'jlaemer

Starke, stille overtocht,
oolde, stevige, staolen brogge,
knipoogt vaek de Schipsloot toe,
vermandt et haostig warkers-volk:
‘rogge recht, en loop wat vlogger’.

Brogge tussen boom en gruun,
soez’rig dichte, vlot weer eupen,
aarms goezen deur de locht;
scharnierespel mit peze-kracht,
is tussen twee bochten kreupen.

Jikke trok de klompen an
dri’jde veerdig an de slinger,
zee de schippers vaek’ ’gedag’,
nao zeuv’enveertig jaor pas muj
in knoest en pols’ en vingers

‘t Kefe dat alle schippen telt,
scharpe boegen golven deur,
centen, stuvers, dubbelties,
even een posien brogge-schoft ;
‘t Verlof zegt A en tóch likeur !

Stille steert et waachters-huus,
mit d’ogen van zien hoge kaemer,
naor et winters Noorden toe,
waor de redens krassen op’e
‘vroege’ baene van Ni’jlaemer....

Harmen Houtman

Dec.’11.